

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr 79/2019**z dnia 29 marca 2019 r.****zmieniająca załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG [2019/2133]**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE ⁽³⁾, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.
- (4) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 i dyrektywa 2013/36/UE odnoszą się do „unijnych instytucji dominujących”, „unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych” i „unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej”, które w kontekście Porozumienia EOG są rozumiane jako odnoszące się do podmiotów spełniających odpowiednie definicje określone w rozporządzeniu, które to podmioty mają siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG i które nie są jednostkami zależnymi żadnej innej instytucji ustanowionej na terytorium jakiegokolwiek innej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG.
- (5) Dyrektywa 2013/36/UE uchyla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/48/WE ⁽⁴⁾ i 2006/49/WE ⁽⁵⁾, które są uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (6) Prawdopodobieństwo nieuzasadnionych obniżek funduszy własnych z tytułu korzystania z modeli wewnętrznych zostało ograniczone, między innymi, przepisami krajowymi wdrażającymi art. 152 dyrektywy 2006/48/WE, który z końcem 2017 r. zastąpiono art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Nadal istnieje jednak kilka innych przepisów w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE, które umożliwiają właściwym organom zajęcie się tą samą kwestią, włączając możliwość wprowadzenia środków mających na celu zrównoważenie nieuzasadnionych zmniejszeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, zob. na przykład art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, oraz wprowadzenie rozsądnego marginesu ostrożności przy kalibracji modeli wewnętrznych, zob. na przykład art. 144 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 101 dyrektywy 2013/36/UE.
- (7) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik IX do Porozumienia EOG,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27.⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.⁽⁴⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku IX do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 14 (dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) otrzymuje brzmienie:

„**32013 L 0036:** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.

Do celów Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) niezależnie od postanowień Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w dyrektywie, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- b) odniesienia do »banków centralnych wchodzących w skład ESBC« lub »banków centralnych« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w dyrektywie, krajowe banki centralne państw EFTA;
- c) zawarte w tej dyrektywie odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia;
- d) odniesienia do uprawnień EUNB na mocy art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 w dyrektywie są rozumiane jako odniesienia, w przypadkach przewidzianych w pkt 31g niniejszego załącznika i zgodnie z tym punktem, do uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA;
- e) w art. 2 ust. 5 wprowadza się punkt w brzmieniu:

„11a na Islandii: »Byggðastofnun«, »Íbúðalánasjóður« oraz »Lánasjóður sveitarfélaga ohf.«;”;

f) w art. 6 lit. a) dodaje się następujący akapit:

„Właściwe organy państw EFTA współpracują w duchu zaufania i pełnego wzajemnego szacunku, w szczególności przy zapewnianiu przepływu odpowiednich i wiarygodnych informacji między nimi a stronami ESNF oraz z Urzędem Nadzoru EFTA. Właściwe organy państw członkowskich UE współpracują z właściwymi organami państw EFTA w taki sam sposób.”;

g) art. 47 ust. 3 nie stosuje się do państw EFTA. Państwo EFTA może zgodzić się, na podstawie umów zawartych z co najmniej jednym państwem trzecim, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji kredytowej mającej siedzibę zarządu w państwie trzecim identyczne traktowanie na całym terytorium tego państwa EFTA.

Umawiające się Strony informują się wzajemnie i konsultują się przed zawarciem umów z państwami trzecimi na podstawie art. 47 ust. 3 lub akapitu pierwszego niniejszej litery, w zależności od przypadku.

W każdym przypadku, gdy Unia Europejska prowadzi z co najmniej jednym państwem trzecim negocjacje w sprawie zawarcia umowy na podstawie art. 47 ust. 3 oraz gdy taka umowa dotyczy uzyskania traktowania narodowego lub faktycznego dostępu do rynku w danych państwach trzecich dla oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę główną w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Unia Europejska stara się uzyskać równe traktowanie dla oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie EFTA;

- h) art. 48 nie stosuje się. W przypadku gdy państwo EFTA zawiera umowę z co najmniej jednym państwem trzecim w sprawie środków sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad instytucjami, których jednostki dominujące mają siedzibę zarządu w państwie trzecim, oraz instytucjami znajdującymi się w państwach trzecich, których jednostki dominujące, bez względu na to, czy są to instytucje, finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, posiadają siedziby zarządu w tym państwie EFTA, umowa ta ma na celu zapewnienie, aby EUNB był w stanie uzyskać od właściwego organu tego państwa EFTA informacje otrzymane od organów krajowych państw trzecich zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- i) w art. 53 ust. 2 przed wyrazami »przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą« wprowadza się wyrazy »lub, stosownie do przypadku, Urzędowi Nadzoru EFTA«;

- j) w art. 58 ust. 1 lit. d) po wyrazie »EUNGiPW« wprowadza się wyrazy »lub, stosownie do przypadku, Urzędowi Nadzoru EFTA«;
  - k) w art. 89 ust. 5 wyrazy »przyszłe unijne akty ustawodawcze wprowadzą obowiązki w zakresie ujawniania informacji« zastępuje się wyrazami »przyszłe akty ustawodawcze mające zastosowanie na podstawie Porozumienia EOG przewidują obowiązki w zakresie ujawniania informacji«;
  - l) w art. 114 ust. 1, w odniesieniu do Liechtensteinu, wyrazy »bank centralny wchodzący w skład ESBC« zastępuje się wyrazami »właściwy organ«;
  - m) w art. 117 ust. 1 akapit drugi po wyrazie »EUNB« wprowadza się wyrazy »lub, stosownie do przypadku, Urzędem Nadzoru EFTA«;
  - n) w art. 133 ust. 14 i 15 po wyrazie »Komisja« wprowadza się wyrazy »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Stały Komitet Państw EFTA«;
  - o) w art. 151 ust. 1, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazach »zgodnie z« wprowadza się wyrazy »decyzją Wspólnego Komitetu EOG zawierającą.«;
- 2) po pkt 14 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE) wprowadza się, co następuje:

„14a. **32013 R 0575:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2, zmienione:

— **32017 R 2395:** rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) niezależnie od postanowień Protokołu 1 do niniejszego Porozumienia i o ile niniejsze Porozumienie nie stanowi inaczej, pojęcia »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« i »właściwe organy« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, odpowiednio państwa EFTA oraz ich właściwe organy;
- b) odniesienia do »banków centralnych wchodzących w skład ESBC« lub »banków centralnych« należy rozumieć jako obejmujące, poza znaczeniem nadanym im w rozporządzeniu, krajowe banki centralne państw EFTA;
- c) zawarte w tym rozporządzeniu odesłania do innych aktów mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich akty te zostały włączone do niniejszego Porozumienia;
- d) odniesienia do uprawnień EUNB na mocy art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 w rozporządzeniu są rozumiane jako odniesienia, w przypadkach przewidzianych w pkt 31g niniejszego załącznika i zgodnie z tym punktem, do uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA odnośnie do państw EFTA;
- e) w art. 4 ust. 1 pkt 75 przed wyrazem »Szwecji« wprowadza się wyraz »Norwegii lub«;
- f) w art. 31 ust. 1 lit. b), w odniesieniu do państw EFTA, wyraz »Komisję« odczytuje się jako »Urząd Nadzoru EFTA«;
- g) w art. 80 ust. 1 i 2 po wyrazie »Komisję« wprowadza się wyrazy »lub, w przypadku państwa EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«, a po wyrazie »Komisji« wprowadza się wyrazy »lub, w przypadku państwa EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- h) w art. 329 ust. 4, art. 344 ust. 2, art. 352 ust. 6, art. 358 ust. 4 i art. 416 ust. 5, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazach »wejściem w życie standardów technicznych« wprowadza się wyrazy »określonych w decyzji Wspólnego Komitetu EOG«;
- i) w art. 395:
  - (i) w ust. 7 i 8, w odniesieniu do państw EFTA, wyrazy »Radę« i »Radzie« nie mają zastosowania;
  - (ii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 8 akapit pierwszy odczytuje się jako:
»Uprawnienia do przyjęcia decyzji w celu przyjęcia lub odrzucenia proponowanego środka krajowego, o którym mowa w ust. 7, przyznaje się Stałemu Komitetowi Państw EFTA.«;
  - (iii) ust. 8 akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
»W ciągu jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 7, EUNB przedstawia Radzie, Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu swoją opinię na temat punktów, o których mowa w tym ustępie, lub, jeżeli opinia ta dotyczy środków krajowych zaproponowanych przez państwo EFTA – Stałemu Komitetowi Państw EFTA oraz zainteresowanemu państwu EFTA.«;

j) w art. 458:

(i) w odniesieniu do państw EFTA ust. 2 akapit pierwszy odczytuje się jako:

»Jeżeli organ określony zgodnie z ust. 1 stwierdzi zmiany w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego w systemie finansowym, które może mieć poważne negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki realnej w danym państwie EFTA i któremu to ryzyku zdaniem tego organu można by lepiej zaradzić przy pomocy bardziej rygorystycznych środków krajowych, organ ten powiadamia o tym fakcie Stały Komitet Państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA, ERRS i EUNB oraz przedkłada stosowne dowody ilościowe lub jakościowe wszystkich poniższych elementów:«;

(ii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 4 akapit pierwszy odczytuje się jako:

»Uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w celu odrzucenia projektów środków krajowych, o których mowa w ust. 2 lit. d), przyznaje się Stałemu Komitetowi Państw EFTA, stanowiącemu na wniosek Urzędu Nadzoru EFTA.«;

(iii) w ust. 4 akapit drugi dodaje się, co następuje:

»Jeżeli ich opinie dotyczą projektów środków krajowych państwa EFTA, ERRS i EUNB przedstawiają swoje opinie Stałemu Komitetowi Państw EFTA, Urzędowi Nadzoru EFTA oraz zainteresowanemu państwu EFTA.«;

(iv) w odniesieniu do państw EFTA, ust. 4 akapity trzeci do ósmego odczytuje się jako:

»Uwzględniając w najwyższym stopniu opinie, o których mowa w akapicie drugim, jeżeli istnieją solidne, mocne i szczegółowe dowody na to, że dany środek będzie mieć negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, a wpływ ten przeważa nad korzyściami w zakresie stabilności finansowej płynącymi ze zmniejszenia stwierdzonego ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego, Urząd Nadzoru EFTA może, w terminie jednego miesiąca, złożyć wniosek do Stałego Komitetu Państw EFTA o odrzucenie projektu środków krajowych.

Jeżeli Urząd Nadzoru EFTA nie przedłoży wniosku we wspomnianym terminie jednego miesiąca, dane państwo EFTA może natychmiast przyjąć projekt środków krajowych na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy dane ryzyko makroostrożnościowe lub systemowe przestanie występować, o ile stanie się to wcześniej.

Stały Komitet Państw EFTA podejmuje decyzję w sprawie wniosku Urzędu Nadzoru EFTA w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku i podaje powody odrzucenia lub braku odrzucenia projektu środków krajowych.

Stały Komitet Państw EFTA odrzuca projekt środków krajowych jedynie wówczas, gdy uzna, że nie spełniono co najmniej jednego z poniższych warunków:

- a) zmiany w natężeniu ryzyka makroostrożnościowego lub systemowego mają taki charakter, że mogłyby stanowić ryzyko dla stabilności finansowej na szczeblu krajowym;
- b) art. 124 i 164 niniejszego rozporządzenia oraz art. 101, 103, 104, 105, 133 oraz 136 dyrektywy 2013/36/UE nie mogą adekwatnie zaradzić stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu, z uwzględnieniem względnej skuteczności tych środków;
- c) projekt środków krajowych jest właściwszy do zaradzenia stwierdzonemu ryzyku makroostrożnościowemu lub systemowemu i nie pociąga za sobą nieproporcjonalnych niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego w innych Umawiających się Stronach lub w EOG jako całości, tym samym stanowiąc lub stwarzając przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- d) problem ten dotyczy tylko jednego państwa EFTA; oraz
- e) na ryzyka te nie zareagowano już przy pomocy innych środków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub dyrektywie 2013/36/UE.

Ocena Stałego Komitetu Państw EFTA uwzględnia opinie ERRS i EUNB oraz opiera się na dowodach przedstawionych zgodnie z ust. 2 przez organ określony zgodnie z ust. 1.

Jeżeli Stały Komitet Państw EFTA nie podejmie decyzji o odrzuceniu projektu środków krajowych w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku Urzędu Nadzoru EFTA, państwo EFTA może przyjąć środki i zastosować je na okres nieprzekraczający dwóch lat lub do czasu, gdy ryzyko makroostrożnościowe lub ryzyko systemowe przestaną występować, jeżeli nastąpi to wcześniej.«;

- (v) w odniesieniu do państw EFTA ust. 6 odczytuje się jako:
- »Jeżeli państwo EFTA uzna środki określone zgodnie z niniejszym artykułem, państwo EFTA powiadamia Stały Komitet Państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA, EUNB, ERRS oraz Umawiającą się Stronę Porozumienia EOG upoważnioną do stosowania tych środków.«;
- k) w art. 467 ust. 2, w odniesieniu do państw EFTA, wyrazy »przyjęcia przez Komisję rozporządzenia« odczytuje się jako »wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierającej rozporządzenie przyjęte«;
- l) w art. 497 w odniesieniu do państw EFTA:
- (i) w ust. 1 i 2 po wyrazach »wejścia w życie najnowszego z« wprowadza się wyrazy »decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierających«, z dostosowaniem odpowiednich form gramatycznych;
- (ii) w ust. 1 wyraz »przyjęciem« odczytuje się jako »stosowaniem w EOG«;
- 3) w pkt 31bc (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012):
- a) dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- **32013 R 0575**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s.1), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2.”;
- b) w dostosowaniu (zh) dodaje się, co następuje:
- „(v) w ust. 5a, w odniesieniu do państw EFTA, po wyrazach »wejścia w życie najnowszego z« wprowadza się wyrazy »decyzji Wspólnego Komitetu EOG zawierających«, z dostosowaniem odpowiednich form gramatycznych.”;
- 4) w pkt 31ea (dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:
- „- **32013 L 0036**: dyrektywą 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1.”;
- 5) uchyla się pkt 31 (dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (UE) nr 575/2013, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 68, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 oraz Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 2, i (UE) 2017/2395 oraz dyrektywy 2013/36/UE, z poprawkami wprowadzonymi w Dz.U. L 208 z 2.8.2013, s. 73 i Dz.U. L 20 z 25.1.2017, s. 1, w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 30 marca 2019 r. pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 marca 2019 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący
Claude Maerten

(*) Wskazano wymogi konstytucyjne.

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron
załączona do decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 79/2019 z dnia 29 marca 2019 r. włączającej do
Porozumienia EOG dyrektywę 2013/36/UE

Umawiające się Strony podzielają pogląd, że włączenie do Porozumienia EOG dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE pozostaje bez uszczerbku dla krajowych przepisów o zasięgu ogólnym dotyczących monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w zakresie bezpieczeństwa lub porządku publicznego.
